

Udvalget skal ved denne Paragraph endnu blot gjøre den Bemærkning, som iøvrigt har Anvendelse ogsaa paa de følgende, at det vil afhænge af Landcommunallovens Bestemmelse i saa Henseende, om Sognet eller Sogneforstanderskabskredsen skal være den communale Eenhed paa Landet.

ad § 6.

Det Forslag, nogle Medlemmer under Nr. 22 have fremsat om en aarlig Indsendelse til Amtsråad og Amtmand deels af Arbejdsplanerne for Biveiene, deels af en Beretning om, hvad der i det foregaaende Aar er udført paa Biveiene, sigter til at lette disse Myndigheder Udvælsen af det Tilshyn, som hele Udvalget er enigt om, at de bør føre med Biveienes Bedlighedsbærelse. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at Planerne skulle approberes af Amtsråad og Amtmand; men man har alene i en Udsigt over, hvad der var paatænkt og hvad der er udført i et Aar, villet give dem en Veiledning ved Bedømmelsen, som lige meget synes at være i deres og i selve de communale Bestyrelseres Interesse.

Iøvrigt har det været Gjenstand for Udvalgets Overveielse, om det ikke burde udtales, at Sogneforstanderskaberne kunde benytte Sognefogderne enten til Hjælp ved Tilshynet og til at besørge Tilfigelser til de Arbejdspligtige, eller i alt Fald i sidste Henseende. Naar man har bestemt sig for ikke at stille noget Forslag i saa Henseende, er det alene begrundet i, at det ikke fandtes hensigtsmæssigt i denne enkelte Retning at ordne Sognefogdens Stilling til de communale Autoriteter og de communale Arbejder, hvilket snarere synes at burde være Gjenstand for Ordning i Communalloven.

Et Medlem (Nielsen) har havt Betænknelighed ved at slutte sig til Udkastets § 6, forsaavidt den paalægger Sogneforstanderskabet at besørge Tilfigelsen til Veiarbeidet. Det Samme gjælder Endringsforslaget Nr. 32 ad § 12, hvorefter det Tilshyn med Veiene, som hidtil har været paalagt Politimestrene og Sognefogderne, alene vil komme til at paahvile Sogneforstanderskaberne og Amtsråadene, der, som ulønnede Mænd, synes at blive alfor

overbeholdende, men efter den Stemning, der har været tilstede i Udvalget, og vistnok ogsaa er i Folkethinget, navnlig med Hensyn til Sognefogdens fremtidige Stilling, har han ikke fundet Anledning til at stille særskilte Endringsforslag i saa Henseende.

ad § 7.

Denne Paragraph har Udvalget af flere Grunde foreslaaet anderledes affattet (Nr. 23).

For det Første har man meent, at der ikke for Kjøbstævernes Vedkommende var Grund til at tillade Communalbestyrelsen at vælge Naturalarbejde til Biveienes Bedlighedsbærelse. Unstelig vilde det vistnok være, om Saadant aldeles kunde ophæves; men man maa erkende, at det afstillede Steder paa Landet ikke vil kunne undværes. Men i Kjøbstæverne synes der ikke at kunne være nogenjomhelst Trang til at vælge det. Hertil kommer, at det end ikke er Udvalget klart, hvem saadant Naturalarbejde skulde kunne paalægges. Thi det har hidtil — efter Udvalgets Skjøn med Føie — været antaget, „at der ikke kan paalægges Kjøbstadens Hærtornbrugere Naturalarbejde til de offentlige Biveies Bedlighedsbærelse“ (Canc.-Str. af 22de Marts 1845); men det kan vel end mindre antages, at det vilde kunne paalægges Kjøbstadens andre Indvaanere.

Dernæst har man anseet det rettest i denne Paragraph at optage Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af Forsømmelse med at præstere Naturalarbejde. Udkastet har forudsat, at den hidtidige Regel (i Frd. af 13de December 1793 § 33) skulde vedblive (see Udkastets § 17); men deels hører denne Bestemmelse til dem, der naturligen kunde optages i denne Lov, deels trænger den formeentlig til nogen Endring, navnlig efter den Forandring i Henseende til Tvangsbøders Afsoning, som er en Følge af Loven af 16de Februar f. A. § 3, saavelsom til Tydeliggjørelse. — Det er iøvrigt ikke overseet, at der efter Udvalgets Forslag vil indtræde den Særegenighed, at en Sag kan blive behandlet som offentlig Politisag, naagtet der maaskee ingen Straffepaastand nedlægges; men man har ikke kunnet tillægge denne Uregelmæssighed nogen Betydning. — Straffebøderne, som den, der